

Statsrevisorernes Bemærkninger, som er omtalt paa et tidligere Sted. — Postimesterembedet i Korsør er fra 1ste Januar 1875 blevet forenet med Postdampskibeexpeditionen. Den tidligere Postdampskibeexpedition drev tillige en Forretning som Kommissioner for Godsforfendere og var deri kontrolleret af Postmesteren, men efter at disse to Embeder ere flaaede sammen, er denne Kontrol bortfalden, og Udvalget udtaler derfor, at det maa betragtes som selvstændigt, at Postmesteren ikke i Egenkab af Dampskibeexpedition kan paatage sig Forretninger for Godsforfendere. — Da der for nogle Aar siden stete en Omordning af Postvæsenet, efter at dette var henlagt under et andet Ministerium, blev der begjæret Summer til Medhjælp for Postinspektøren, idet man lagde megen Vægt paa, at deres Tid i uformindst Grad kunde staa til Raadighed til Embedsreiser. Det viser sig imidlertid nu, at Embedsreiserne tage af. Dette ser man dels af Diæterne og dels af Oplysninger med Hensyn til Antallet af de Dage, der ere anvendte dertil. Man har forespurgt sig nærmere hos vedkommende Minister og faaet denne Kjendsgjerning bekræftet. — Det paa følgende Punkt angaar den Nedsættelse, der fandt Sted under 1ste Januar 1875 i Telegramtaxterne, og man henleder Opmærksomheden paa, hvad der er ganske mærkeligt, at denne Nedsættelse har havt et betydeligt Opving i Telegramværlingen til Følge. Naar man sammenligner Telegrammernes Antal i Januar Fjerdingaar 1874 med det første Fjerdingaar 1875, er det en Tilvæxt af omtrent 45 pCt. — Under § 9 „Afskillige Indtægter“ er opført en Sum i Anledning af Kontrakten om Salget af Pantserfregatten Danmark, som ikke kom i Stand. I det Hele maa Udvalget fuldstændig billige den ingenlunde lette Forhandling, der da fandt Sted ved denne Leilighed, og jeg tror, at det maa smigre den ærede daværende Minister, at man overhoved her har fundet saa lidt at bemærke, som man har. Udvalgets Flertal har dog ikke kunnet tilbageholde den Bemærkning, at man har fundet, at den hæværende Mellemmand mellem Ministeriet og det vedkommende engelske Firma burde have Del med Kjøberne i Ansvar for Betalingens Erløggelse, og for det Andet mener man, at da Salget ikke kom i Stand, burde Ministeriet formentlig ikke have nyedes med, at kun Halvdelen af den Mellemmanden tidligere udbetalte Kommission blev tilbagebetalt. Denne Sum, maa jeg iøvrigt gjøre opmærksom paa, hører strengt taget ikke til dette Statsregnskab men til det næste, og Sagen kan for saa vidt gjenoptages næste Aar; men det vil dog findes naturligt, at den kommer frem her i sin naturlige Sammenhæng. Endelig mener man, at det ikke er rigtigt, at der har været antaget en særlig Konsulent i denne Sag, til hvem der er udbetalt et Honorar af 1,000 Kr., eftersom den fungerende Kammeradvokat i Følge sit Kommissorium

er forpligtet til at gjøre Tjeneste som Sagsfører for samtlige Ministerier, og disses Afdelinger. Jeg skal mulig komme tilbage til dette Spørgsmaal, naar det ærede Mindretal har udtalt sin afvigende Mening — Det følgende Punkt, som angaar Laanet i London, er allerede affemt, og jeg gaar derfor over til, hvad der er bemærket om Reservecens Midler. Det er et Punkt, med Hensyn til hvilket der maa ske nok kunde være Tvivl om, hvorvidt det ikke kunde have foranlediget en Indstilling. Det er jo nemlig tidligere ved forskellige Leiligheder angivet, at Reservecens — for at jeg skal citere Budgettet for 1841 samt Normalreglement Side 57 — skal have en strax disponibel Resourc, dersom uforudseelige større Statsudgifter, der ikke kunne besværes af de sædvanlige Indtægter, skulle blive nødvendige. I Overensstemmelse dermed staa ogsaa hele den senere Opfattelse af Reservecens Stilling. Man beklager derfor meget, at den ærede daværende Finantsminister har stillet Reservecens af med nogle af dets bedste Papirer, nemlig de preussiske 4 pCt.s Obligationer, og omhyttet dem med 5 pCt.s gøteborgske Kreditforeningsobligationer, som for Tiden maa anses for næsten urealisable. Det Samme gjælder en anden Post, der er tilført Reservecens, nemlig 4 pCt.s svenske Obligationer. Paa Forespørgsel derom har Finantsministeriet svaret, at man havde taget Hensyn til den høiere Rente. Man tror imidlertid ikke, at dette har været et tilstrækkelig fyldestgørende Hensyn og gjør derfor opmærksom derpaa. I Forbindelse hermed maa man tillige udtale, at Reservecens Midlers Anvendelse til Formaal, der ligge udenfor Fondens Bestemmelse, neppe bør tilstedes. Hvad herved menes, vil formentlig tilstrækkelig fremgaa af Statsrevisionens udførlige Bemærkninger. Tillige udtaler man det Ønskelige i at faae faste Regler for Reservecens Benyttelse. — Den Forstrækning, der i sin Tid er stekt til St. Croix's Kommune, skal man ikke døve videre ved, da man maa antage, at noget Saadant ikke oftere vil finde Sted, eftersom vi nu have liggende for os en senere Lov af 16de Juni 1876 og altsaa maa antage, at for Fremtiden vil en saadan Forstrækning ikke blive ydet uden i Form af en Tillægsbevilling.

Jeg gaar atter igjen over det følgende Punkt, som allerede er affemt, blader 3 Blade frem i Betænkningen og kommer da til § 15: Statsraadet. Statsrevisionen har gjort opmærksom paa, at Minister Worsaae i denne Egenkab har beholdt fuld Raadighed over sin Embedsbolig, efter at han var bleven Minister, uden at der stete noget Afdrag i hans Lønning som Minister. Dersom dette er Tilfældet, er det Noget, der ikke vides tidligere at være passeret, og som vistnok heller ikke bør gjentage sig. — Under Indenrigsministeriet er der gjort en Bemærkning ved Trederikshavns Havn, og Anledningen dertil er, at